

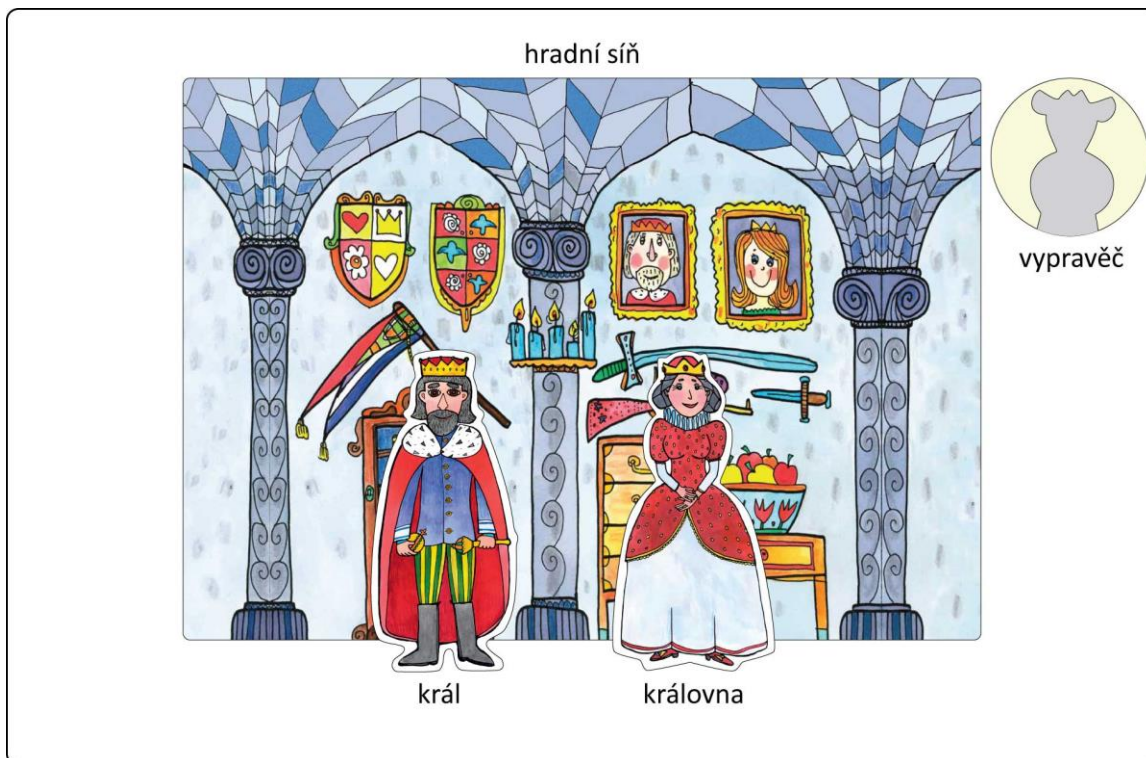
ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

SCÉNÁŘ PRO LOUTKOVÉ DIVADLO

SCÉNÁŘ

1. OBRAZ

Připravte si loutky a kulisy podle obrázku.

Vypravěč: Kdysi dávno, v Růžovém království, žil hodný král s laskavou královnou. Měli se velice rádi, vládli moudře a spravedlivě a jen jedno je trápilo. Neměli děťátko a velice si ho přáli.

(Přichází král s královnou.)

Královna: Můj milý králi, Růžové království pod tvou vládou vzkvétá a tví poddaní tě milují. V celé zemi vládne klid a mír a chudoba nemá v našem království místo. To proto, že vládneš moudře a spravedlivě. Přeji si jen jediné, aby se nám narodilo děťátko.

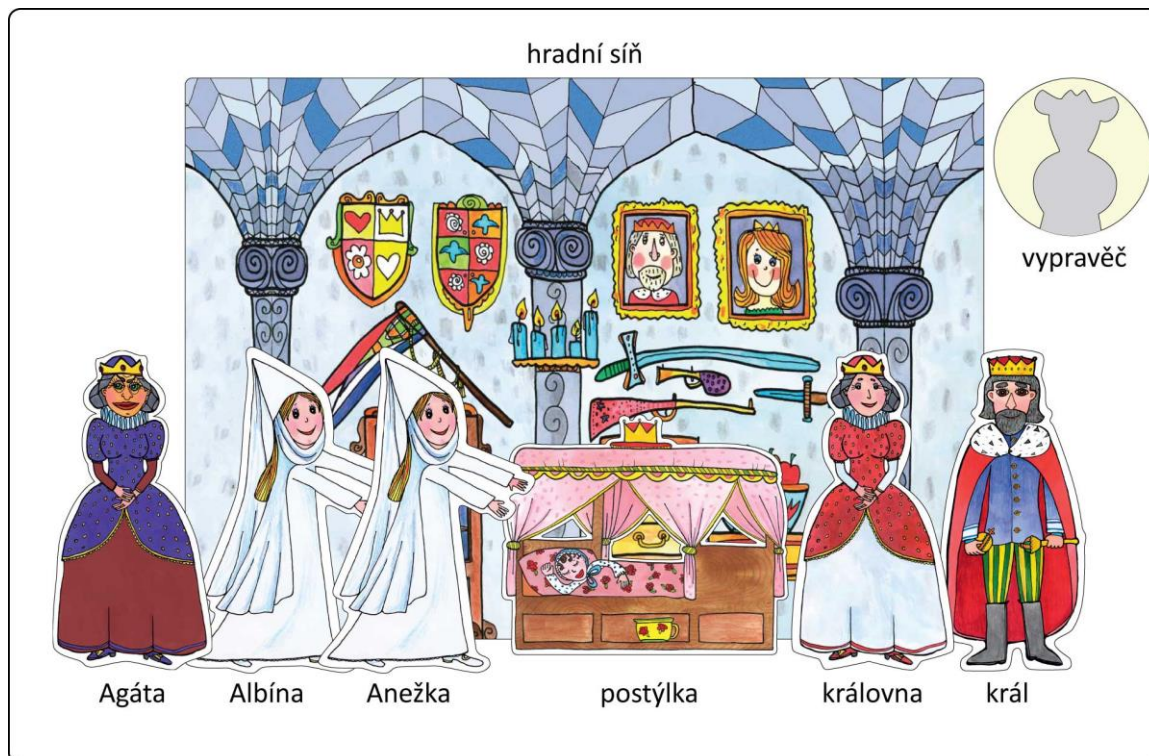
Král: I mě trápí, že nemáme malou princezničku nebo prince. Komu předám vládu, až budu starý král a přijde můj čas? Královský trůn potřebuje dědice. Pevně věřím a doufám, že se nám naše přání brzy vyplní. Růžové království nesmí být bez krále.

Vypravěč: Přání krále se splnilo. Za necelý rok se královskému páru narodila malá princeznička. Byla krásná jak slunečný den a král i královna ji zbožňovali. Dali jí jméno Růženka.

2. OBRAZ

Připravte si loutky a kulisy podle obrázku.

(Kulisa Hradní síň, v popředí postýlka s Růženkou. U postýlky stojí král s královnou.)

Král: Jsem šťastný, má královno. Podívej, jak naše Růženka klidně spí. Je překrásná jako růžička.

Královna: Máš pravdu, můj králi. Je rozkošná jako obrázek a nepřeji si nic víc, než aby rostla do krásy a byla zdravá.

Král: Jsem na ni pyšný. Až bude Růžence jeden rok, pokřtíme ji. V den jejích narozenin vyhlásím svátek. Nikdo nebude pracovat. Jídla bude dost pro všechny. Pivo, víno i sladké limonády potečou proudem z kašen i vodotrysků. Pro děti připravíme sladké šlehačkové dorty.

Královna: Na křtiny můžeme pozvat naše královské sousedy a významné hosty. Nesmíme zapomenout ani na naše příbuzné, tři královské sestřenky, sudičky, které budou věštit budoucnost Růženky.

Vypravěč: Jak se král s královnou domluvili, tak také udělali. Při příležitosti prvních narozenin malé princezny uspořádali veliké oslavy po celé zemi. Všude se podávaly vybrané lahůdky, na rožních se opékala divoká prasata a víno i pivo teklo proudem. Děti v Růžovém království byly nadšené. Král jim nechal připravit sladké šlehačkové dortíky a kopce jahodové, čokoládové i vanilkové zmrzliny.

V samotném královském paláci se narozeniny slavily také velkolepě. Na křtiny přijeli všichni pozvaní hosté a událost to byla taková, že o ní ještě dlouho psali básníci své básně a hudebníci zpívali písně.

Tak to mělo navždy zůstat. Bohužel se moudrý král dopustil jedné osudové chyby. Na Růženčiny křtiny nepozval třetí sudičku. Nechtěl, aby svou jedovatou zlobou kazila tak výjimečný den. Pozval pouze její dvě sestry, sudičku Anežku a sudičku Albínu, aby Růžence předpověděly šťastnou budoucnost. Sudička Anežka krásu a štěstí, sudička Albína moudrost a laskavost.

Královna: Můj králi, oslava narozenin je velkolepá. Celá země se raduje a lidé milují Růženku ještě víc. Za chvíli ji pokřtíme. Jsou již na zámku všechny sudičky?

Král: Dorazily pouze Anežka s Albínou.

Královna: Proč nepřišla Agáta? Měla se také zúčastnit. Tys ji nepozval, můj milý?

Král: Nepozval, Agáta je zlá. Nechtěl jsem, aby Růžence ublížila.

Královna: Bojím se, že se Agáta urazí a bude se Růžence mstít.

Král: Netrap se, ochráníme ji. Podívej, Anežka je tu.

(Přichází sudička Anežka.)

Královna: Vítejte tě na královském dvoře, sudičko Anežko.

Anežka: Můj králi a královno! Je pro mě velká čest se zúčastnit oslavy prvních narozenin krásné Růženky. Stát se její sudičkou je největší pocta v mém životě. Děkuji ti za to, můj králi a královno.

Král: I my ti děkujeme. Nyní nadešel čas pronést věštbu. Já i má královská paní tě prosíme, abys pronesla tři věštby a přisoudila Růžence šťastnou budoucnost.

(Sudička Anežka jde k postýlce.)

Anežka: Princezno Růženko, budeš krásná jak růžový květ.
Budeš šťastná a lidem štěstí budeš přinášet.
Budeš veselá. Smích a radost tě bude všude provázet.

Královna: Děkujeme ti za krásné věštby, sudičko Anežko. Nyní se můžeš zúčastnit všech velkolepých oslav a hostin, které probíhají v celém královském paláci.

Anežka: Děkuji já vám.
(Anežka odchází.)

Král: První věštba je za námi. Čeká nás ještě druhá a poslední.

Královna: *(volá)*
Vidím sudičku Albínu. Jsou si podobné s Anežkou k nerozeznání.

Král: Máš pravdu. Anežka s Albínou jsou dvojčata. Od malička si byly tak podobné. A obě byly stejně laskavé.

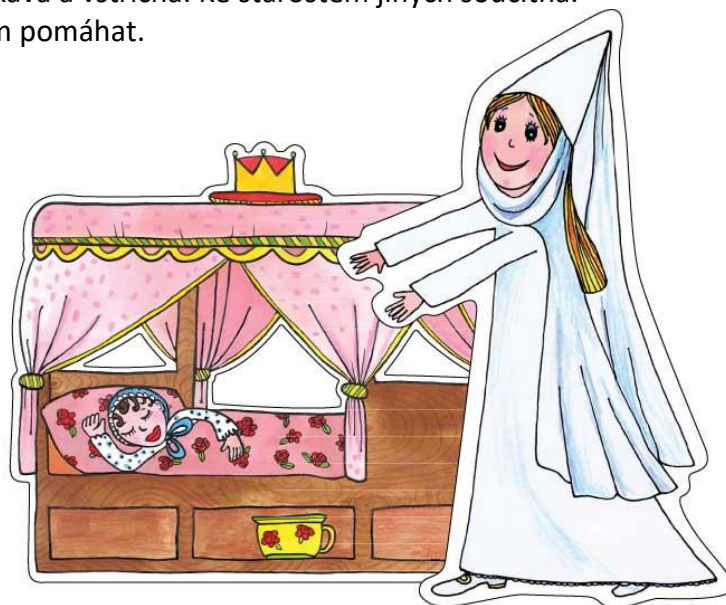
(Přichází sudička Albína.)

Královna: Vítáme tě, sudičko Albíno. Prosíme, prones svou věštbu.

Albína: Děkuji vám, můj králi a královno.

(Jde k postýlce Růženky.)

Princezno Růženko, budeš moudrá a spravedlivá.
K lidem laskavá a vstřícná. Ke starostem jiných soucitná.
Budeš lidem pomáhat.

Královna: I tobě děkujeme za laskavou věštbu, sudičko Albíno. Nyní běž na slavnostní hostinu, kde již čeká tvá sestra Anežka.

Albína: Děkuji, můj králi.
(Sudička Albína odchází)

Vypravěč: Vše nasvědčovalo tomu, že Růženku čeká šťastný osud. Bohužel se tak nestalo. Třetí králova sestřenice, zlá sudička Agáta, se smrtelně urazila, když nedostala pozvání na oslavu Růženčiných narozenin. Jak se královna správně obávala, zlá Agáta se rozhodla, že se princezně i celému královskému dvoru pomstí.

(Přichází zlá sudička Agáta.)

Agáta: A co já! Na mě jste snad zapomněli? Cožpak nevíte, že i já jsem sudička? Vyvěštím také osud vaší princezně.

Královna: Agáto, prosím, nemsti se na Růžence! Ona za nic nemůže!

Agáta: Ty mlč! Pozvánku jsi také mohla poslat!

(Agáta jde k postýlce.)

Jakmile ti bude šestnáct let, tmou zahalí se celý tvůj svět.

Píchneš se o vřeteno a zemřeš.

Spolu s tebou celé království.

Král: *(vyděšeně)*

Agáto, prosím tě, odpusť, udělal jsem chybu, odvolej svou věštbu!

Agáta: Jsi král. Copak nevíš, že osud nikdo nemůže změnit?

(Agáta odchází.)

(Přibíhá sudička Anežka.)

Anežka: Strašná věštba, můj králi, slyšela jsem ji. Agáta byla odjakživa zlá. Její věštbu odvolat sice nemohu, ale pokusím se zlo alespoň zmírnit.

(Sudička Anežka jde k postýlce.)

Anežka: Jakmile ti bude šestnáct let, nezemřeš, princezno Růženko.

Usneš na sto let a sladce budeš spát. Po probuzení budeš krásnější než kdykoliv předtím a svět se ti krásným bude zdát.

(Anežka v tichosti odchází.)

Královna: Ach můj králi! Co budeme dělat! Tušila jsem, že se nám Agáta svou věštbou pomstí, ale že její proroctví bude tak strašné, to jsem si nemyslela.

Král: Zlé věštbě se postavíme. Udělal jsem chybu, ale teď ji napravím. Prý se Růženka píchne o vřeteno. Nechám tedy všechny kolovraty i s jejich vřeteny v celém Růžovém království spálit. Nítě již nebudeme na kolovratech spřádat, budeme je kupovat. Nejenom to. Nechám vše, co má sebemenší hrot nebo špici, odstranit. Zničí se všechny špičaté nože i nůžky.

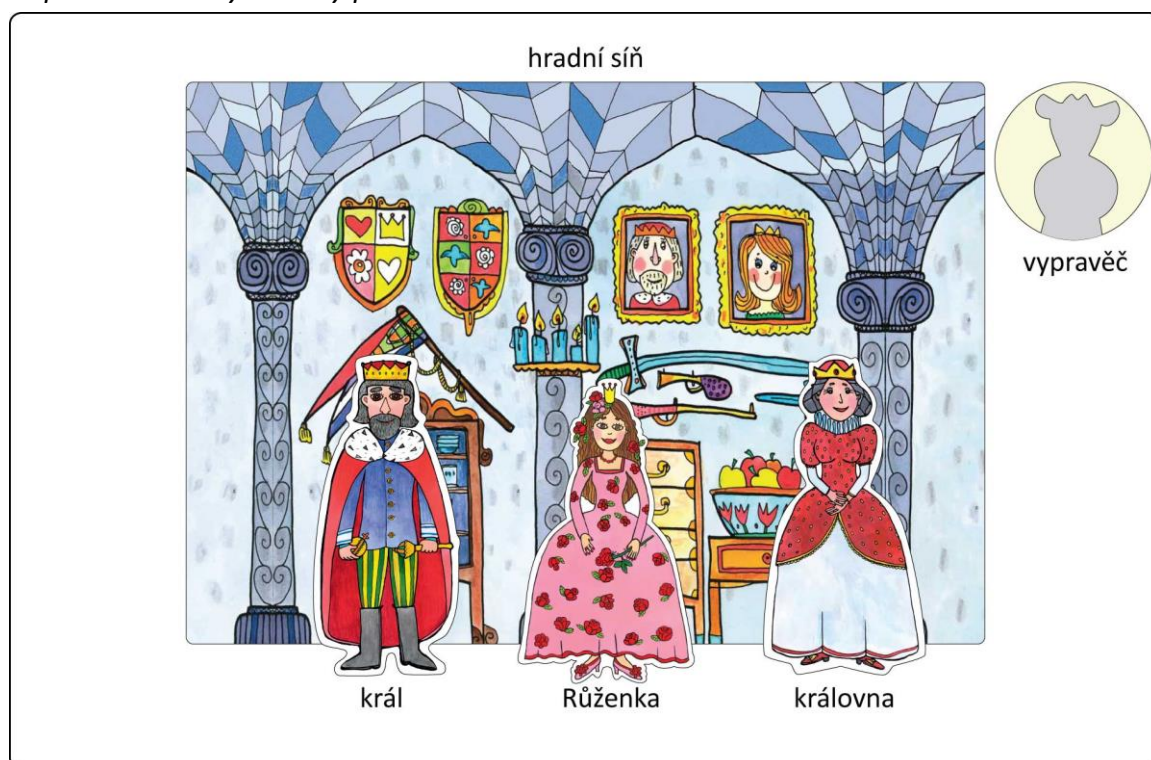
Odstraníme hřebíky, špendlíky i šroubováky. Posekáme šípkové keře, angrešty i ostružiny. Cokoliv by jen vzdáleně připomínat hrot, bude odstraněno.

Královna: Jsi moudrý, můj králi. Uděláme, jak navrhuješ. Potom budeme žít stejně šťastně jako dřív.

(Král i královna odchází.)

3. OBRAZ

Připravte si loutky a kulisy podle obrázku.

Vypravěč: Od oné neblahé věštby uplynulo mnoho let. Král nechal z celého království odstranit vše pichlavé a špičaté, aby se zlá Agátina věštba nemohla vyplnit.

Růženka vyrostla do takové krásy, že se jí daleko široko nemohla žádná princezna rovnat. Nebyla však pouze krásná, ale především milá a laskavá. Rozdávala lidem radost, smích a štěstí. Když bylo potřeba, ochotně pomáhala. S tatínkem králem si báječně rozuměla. Pošťuchovali se spolu a vymýšleli různé legrácky. Ovšem potají, aby je nikdo neviděl. Poddaní pana krále by byli překvapení, kdyby zjistili, jaké lumpárničky umí moudrý král Růžového království vymyslet.

Tak šla léta a na zlou věštbu si nikdo ani nevzpomněl. Až jednou nastal den Růženčiných šestnáctých narozenin.

(Přichází královna s Růženkou.)

Růženka: Maminko, já se těším! Dneska je oslava, mám narozeniny! Myslíš, že dostanu nějaký dárek?

Královna: Nech se překvapit, ty moje holčičko.

Růženka: Když já jsem děsně zvědavá! Víím jen, že tatínek nechal upéct obrovský dort. Má osm pater. Nakoukla jsem kuchaři do kuchyně.

Královna: Holčičko moje, po oslavě uspořádáme ples. Sezveme všechny urozené prince z okolních zámků, aby ses s nimi mohla seznámit.

Růženka: Ale maminko, já se s nimi nechci seznamovat. Mě to nebaví. Já raději běhám, jezdím na koni nebo střílím z kuše. Anebo si hraju s tatínkem na schovávanou. Někdy si s námi také musíš zahrát, je to dobrá hra. Nejdřív pikáš po deseti do sta, máš zakryté oči a stojíš před trůnem. Když dopikáš, řekneš: Před mým trůnem, za mým trůnem, nikdo nesmí stát, jinak nebudu hrát.

Královna: Ty vaše legrácky. Někdy si říkám, kdy ten náš tatínek král dostane rozum. Vdávat se ještě nemusíš, ale prince si prohlédnout musíme, abychom je alespoň znali. Jestli jsou vysocí, černovlasí a tak.

Růženka: Tak až co řekne tatínek, já si jdu zatím házet s míčem.

Přichází král a mívá se s Růženkou.

Růženka: Ahoj tati králi! Kde máš zlaté královské jablko?
Nesnědls ho, vid'?' Hihhi!
(Růženka běží pryč.)

Král: To je ale šibalka, ta naše Růženka. Z tatíčka krále si dělá legraci, jakoby nic. Prý jestli jsem nesnědl své královské jablko. Jak bych ho asi mohl sníst, když je ze zlata! Ale je milá a tak veselá. Pořád se směje. Pojď, má královno. Oslava šestnáctých narozenin té naší malé šibalky právě začíná.

(Král i královna odchází.)

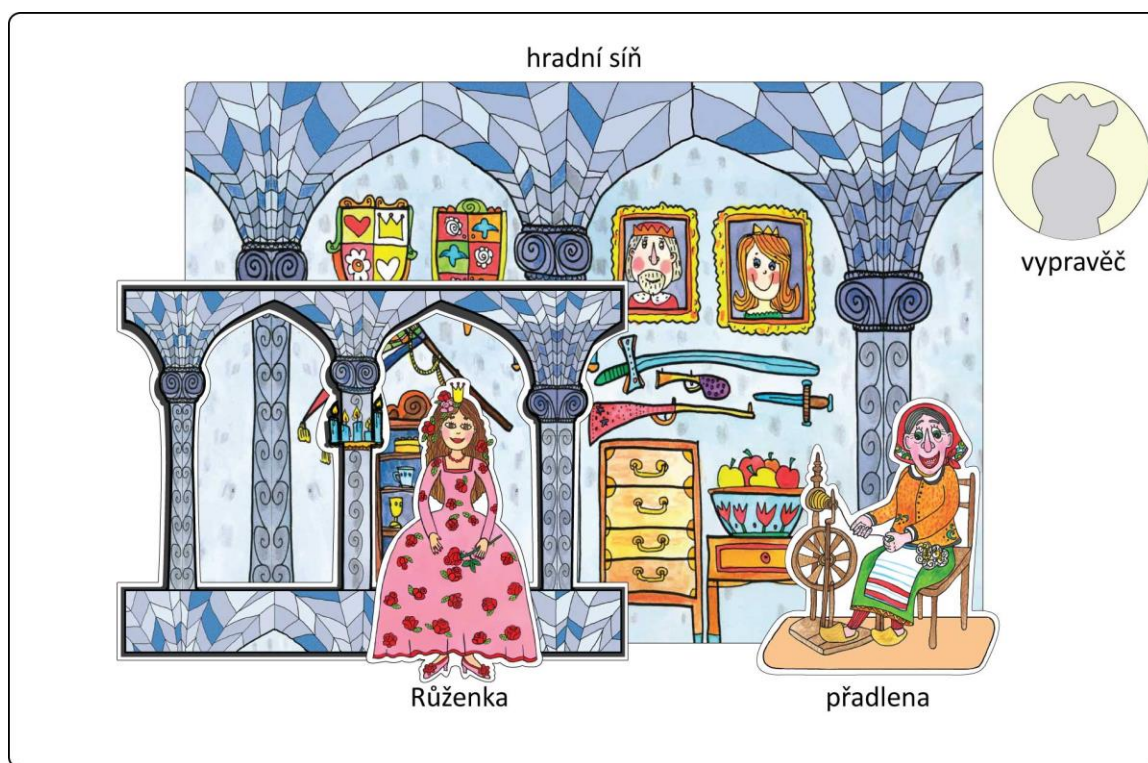

4. OBRAZ

Připravte si loutky a kulisy podle obrázku.

(Kulisa Hradní síň, v popředí Sloupová síň, v rohu sedí přadlena s kolovrátkem.)

Vypravěč: Růženka se na oslavu celý den těšila. Běhala po paláci, smála se a s každým si chtěla povídat. Najednou se ocitla ve sloupovém sále, ve kterém nikdy předtím nebyla. V rohu seděla babička a předla na kolovrátku.

(Přichází Růženka.)

Růženka: Jůů! To je krásná síň! Nikdy jsem tu nebyla. Zeptám se tatínka, proč tu nepořádá plesy. Tady by se tancovalo!

(Všimne si přadleny.)

Dobrý den, babičko. Já si vás vůbec nevšimla. Sedíte v rohu tiše jako myška.

Přadlena: To víš, princezničko, starý člověk mnoho rámusu nenadělá.

Růženka: Vy bydlíte v paláci? Já mám dneska narozeniny a bude oslava. Tatínek nechal upéct obrovský dort. Má osm pater.

Přadlena: Páni! Tak to ti přeji vše nejlepší.

Růženka: *(Dívá se na kolovrat.)*

Co to máte? Tenhle stroj neznám.

Přadlena: To je kolovrátek. Na kolovrátku se předou nitě. Dříve ho znal každý a nebylo chalupy, ve které by kolovrátek nebyl. Chceš si ho prohlédnout?

Růženka: Moc ráda.

Přadlena: Tak podívej. Tohle je kolovrátek, spřádají se na něm nitky. Nahoře na kolovrátku je vřeteno. Na vřeteno se spředené nitky navíjejí.

(Růženka jde k přadleně.)

Růženka: Kolovrátek vidím poprvé. Zvláštní je, že mi o něm maminka ani tatínek nikdy nevyprávěli. Tohle nahoře je vřeteno?

Přadlena: Ano. Je hodně ostré. Sáhni si na něj.

(Růženka sáhne na vřeteno a píchne se.)

Růženka: Au!
(uskočí)
To vřeteno je vážně ostré, propíchlo mi prst.
Teče mi z něj krev, dost to bolí ...

(Růženka se začne motat hlava)

Co se to se mnou děje? Hlava se mi točí ...

(Růženka se kýve sem a tam.)

Měla bych si ránu vyčistit a zalepit ... to je zvláštní, najednou se mi chce tak spát ... a spát ... a spát ...

(Růženka padá k zemi.)

Přadlena: Ohó, má věštba se splnila. Konečně jsem pomstila starou křivdu! Jak si mě dovolili nepozvat? Šestnáct let jsem tu čekala a šestnáct let jsem se těšila. Přeji všem sladké sny!

(Přadlena odchází.)

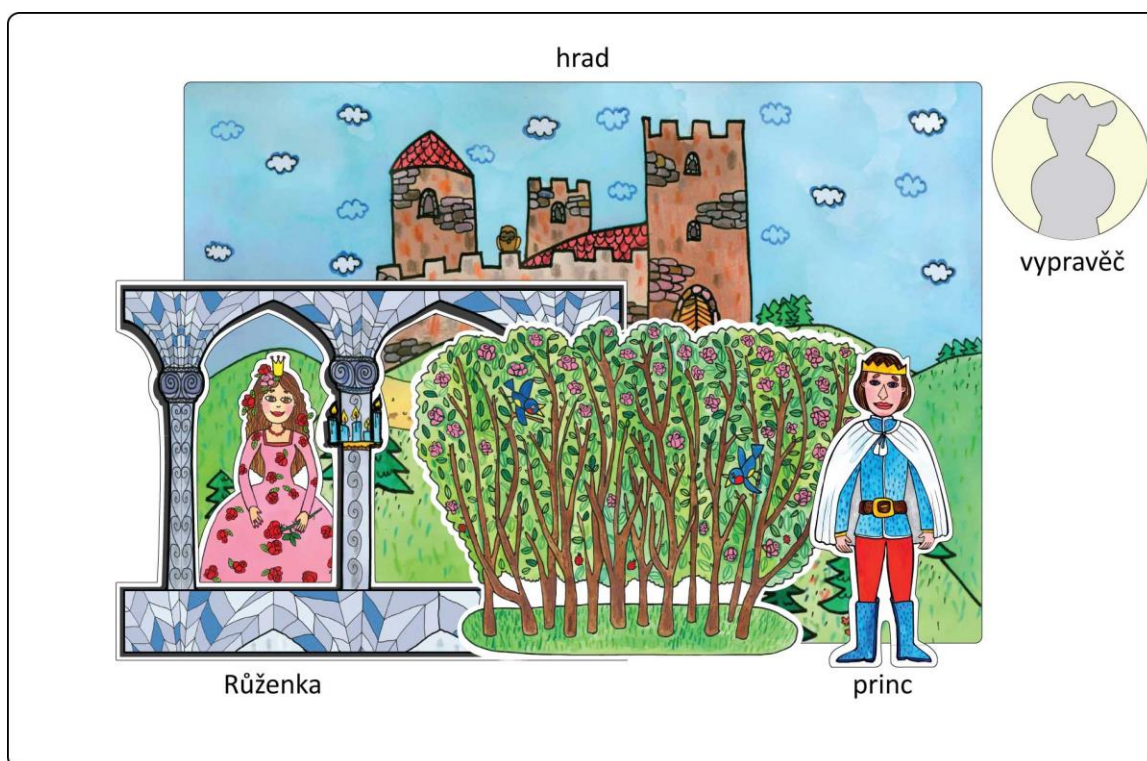
Vypravěč: Agátina kletba se vyplnila. Růženka se píchla o vřeteno kolovratu a usnula. Spolu s ní usnuli všichni lidé v Růžovém království. Usnuli také ptáci ve větvích, koně ve stájích, motýli, včely i veškerý hmyz. Šípkové keře však neusnuly. Naopak začaly divoce růst a byly rok od roku vyšší. Kolem zámku vytvořily téměř neproniknutelnou hradbou.

5. OBRAZ

Připravte si loutky a kulisy podle obrázku.

(Kulisa Hrad, v popředí přidavná kulisa Síň s oblouky a růžový keř.)

Vypravěč: Přesně po sto letech putoval ztichlým Růžovým královstvím princ. Byl odvážný, jmenoval se Jindřich a vracel se ze svých cest po světě domů, do svého Stříbrného království.

Během cest Jindřich zaslechl, že v Růžovém království je zakletá krásná princezna. Rozhodl se, že princeznu osvobodí. Pralesem šípkových keřů se prosekal k zámku a spatřil zarostlá dvířka v zámecké zdi. Rozmáchl se a jednou ranou meče zámek ulomil. Vešel do zámku, vyběhl po zámeckých schodech do nejvyššího patra a ocitl se ve sloupové síni. V té samé síni, kde se Růženka před sto lety píchla do prstu o vřeteno kolovratu.

(Princ přichází. Růženka leží na zemi)

Princ: Tady jsi, krásná princezno. Jsi opravdu krásná, probuď se!

(Princ čeká, Růženka stále spí.)

Princezno, už nemusíš spát, probuď se. Odvedu tě s sebou do Stříbrného království a budeš mou královnou.

(Růženka stále spí.)

Princ: Jak bych tě jenom probudil?

(chvíli přemýšlí.)

Napadlo mě, že bych tě políbil. Snad se nebudeš zlobit.

Zlehka tě políbím ...
(*Princ se dotkne Růženky.*)

(*Růženka vstane.*)

Růženka: Ach! Tak tvrdě jsem spala.
(*Podívá se na prince.*)
Kdo jsi? Zdálo se mi, že jsi mě políbil.

Princ: Ano, políbil jsem tě. Jsem princ Jindřich ze Stříbrného království. Políbil jsem tě, aby ses probudila. Spala jsi celých sto let.

Růženka: Sto let? Kde je můj tatínek král s maminkou?

Princ: Nevím, ale spolu je najdeme. Líbíš se mi a chtěl bych, aby ses stala královnou v mém Stříbrném království. Už tě neopustím, aby tě zase nějaké zlé kouzlo či kletba neuspala.

(*Princ s Růženkou odchází.*)

Vypravěč: Princ Jindřich s Růženkou seběhli po schodech dolů a našli pana krále s královnou. V zámku se všechno probouzelo k životu. Kuchař v kuchyni pokračoval v pečení osmipatrového dortu. Probudili se ptáci ve větvích i koně ve stájích. Probudili se motýli, včely a veškerý hmyz. Probudili se psi i kočky na střeše. Probudili se zajíci a vlci ve svých doupatech. Dokonce se probudil i medvěd.

A jak to bylo dál s pohádkou? Růženke se princ líbil. Netrvalo dlouho a ve Stříbrném království se chystala velká svatba. Růženka se stala královnou. Často však jezdila se svým doprovodem za svými královskými rodiči. S tatínkem králem se zase pošťuchovali a vymýšleli legrácky jako kdysi. Ale tajně, aby je nikdo neviděl. Vždyť pan král byl králem Růžového království. Růženka byla královnou Stříbrného. Královnou moudrou, laskavou a krásnou.

KONEC POHÁDKY